

4) Ca. 50 pct. af Danmarks samlede udviklingshjælp ydes på bilateral basis, og halvdelen af vor bilaterale hjælp ydes i form af lån. Den danske regering er fuldt ud klar over de vanskeligheder, som den stadig voksende gældsadministrationsbyrde volder mange af udviklingslandene. Alle udviklingslån ydet af Danmark siden begyndelsen af 1966 har derfor været rentefri, og de seneste lån løber over 25 år med en henstandsperiode på 7 år.

5) Skønt hovedparten af Danmarks udviklingshjælp hidrører fra regeringsmidler, lægger den danske regering stor vægt på, at regeringsbistanden suppleres med privat kapital. Imidlertid er den i dansk lovgivning hjemlede adgang til regeringskreditgarantier for eksport af udstyr til udviklingslandene på noget lempeligere vilkår end sædvanligt for eksportkreditter hidtil kun blevet udnyttet i begrænset omfang. Endvidere ser det ud til, at en investeringsgarantiplan, som blev indført i maj 1966 i forbindelse med danske investeringer i udviklingslandene, næppe i sig selv vil være en tilstrækkelig tilskyndelse til danske private investeringer i disse lande. I denne forbindelse bør det erindres, at Danmark — som et land, der er fattigt på ressourcer — er nettoimportør af kapital. Dette viser sig tydeligst i tider med en hurtig industrialisering. På baggrund af alt dette besluttede det danske folketing den 1. juli 1967 at oprette en særlig industrialiseringsfond for udviklingslandene. Fonden skal i henhold til den lov, hvorved den oprettedes, yde støtte til private danske investeringer i udviklingslandene i form af tegning af aktier, finansiering af undersøgelser af investeringsmuligheder og andre foranstaltninger og bevilling af lån og garantier. Fondens midler tilvejebringes gennem overførsel over en femårsperiode af den årlige forøgelse af indtægterne fra kaffetolden. Fra januar 1972 skal fonden modtage 50 pct. af indtægterne fra kaffetolden. Man fandt frem til denne finansieringsmetode på grundlag af en undersøgelse af danske forbrugervaner med hensyn til kaffe. Undersøgelsen viste, at nedsættelse af kaffetolden ikke ville medføre et forøget kaffeforbrug. Danmark er blandt de lande, der har det højeste gennemsnitlige kaffeforbrug. Eftersom en nedsættelse af kaffetolden ikke

ville bringe de kaffeproducerende lande nogen fordel, valgte Danmark at oprette den omtalte industrialiseringsfond, for at udviklingslandene kan nyde fordelene af en del af indtægterne fra kaffetolden i form af en forøget tilførsel af privat dansk kapital. I den første femårsperiode vil de indtægter, der tilgår fonden, beløbe sig til \$ 20 millioner.

6) At forøge kapitaltilførselen til udviklingslandene og forhindre kapitalflugten fra udviklingslandene er to sider af samme spørgsmål. Et dansk grundsynspunkt i denne forbindelse er, at det i første række tilkommer udviklingslandene selv at tage de nødvendige skridt til at forhindre en uønsket kapitalflugt. Når dette er sagt, må rimelige hensyn naturligvis tages til, at frie overførsler er absolut nødvendige for at tiltrække udenlandsk privatkapital. Et væsentligt skridt fremad vil utvivlsomt være nået, når de bestræbelser, udviklingslandene i samarbejde med de pågældende internationale FN-organer udfolder for at skabe de nødvendige administrative og institutionelle forudsætninger for at gøre de indenlandske produktionsfaktorer mere mobile, begynder at bære frugt.

7) Under denne generalforsamling har det været et stadig tilbagevendende emne i debatten, at udviklingslandenes økonomiske vækst har været for langsom. Mange af de forhåbninger, der vakt ved indledningen af udviklingsåret, er ikke blevet opfyldt, og der er tegn på en betydelig skuffelse og utålmodighed. Dette er helt forståeligt, ikke mindst på baggrund af de væsentlige fremskridt, der er sket i de fleste industrilande. Det er i sandhed nedslående, at den betydelige vækst, man har set i de højt udviklede lande, ikke har genspejlet sig i en tilsvarende fremgang i de mindre udviklede lande. Der er mange grunde til, at udviklingsårets resultater ikke har svaret til forventningerne, og det længe imødesete vendepunkt i udviklingslandenes situation ligger måske stadig noget ud i fremtiden. Men hvis alle gode kræfter i såvel de udviklede som de mindre udviklede lande forenes i en fælles anstrengelse, vil det måske stadig lykkes os at fuldføre den store sociale og økonomiske opgave, vi er stillet overfor. Den danske regering agter at spille en aktiv rolle i denne sag.